

Een gevaarlijke vriend

Lezen voor Iedereen / Uitgeverij Eenvoudig Communiceren

www.lezenvooriedereen.be

www.eenvoudigcommuniceren.nl

Bij *Een gevaarlijke vriend* is een docentenhandleiding verkrijgbaar. Deze kunt u downloaden van www.eenvoudigcommuniceren.nl en www.lezenvooriedereen.be.

Kijk voor informatie over het thema van *Een gevaarlijke vriend* op www.seksueelgeweld.nl.

Tekst: Marian Hoefnagel

Redactie en opmaak: Eenvoudig Communiceren

Illustraties: Roelof van der Schans

Druk: Easy-to-Read Publications

© Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam.

Eerste druk 2008, derde druk 2019 (paperbackeditie)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 503 8

NUR 286

Marian Hoefnagel

Een gevaarlijke vriend

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen.

Een mooie auto

De bel gaat; het is vijf over drie. De school gaat uit. Kamal doet zijn boeken in zijn rugtas en loopt naar de gang.

Daar doet hij zijn jack aan.

‘Prettig weekend, Kamal.’ De leraar sluit de deur van het lokaal.

‘Ja, u ook prettig weekend’, zegt Kamal.

Maar hij denkt: Wat nou, prettig weekend.

Stom thuis zitten. Huiswerk maken. Ruzie met mijn vader. Prettig weekend!

Kamal loopt naar buiten, naar de bushalte.

Hij gaat altijd met de bus naar school. En weer naar huis.

De bus doet er erg lang over. Maar dat kan Kamal niet schelen.

Hij vindt het leuk in de bus.

Hij kijkt graag naar de mensen in de bus.

En naar de mensen op straat.

De bus rijdt door allerlei buurten.

Door gewone buurten. Door dure buurten.

Door arme buurten.

Als hij bij de bushalte staat, rijdt een mooie auto voorbij. Een rode sportauto. Het dak is open. De chauffeur kijkt naar Kamal. Hij lacht. Kamal lacht terug. Zo'n auto zou hij ook wel willen hebben. Maar hij heeft niet eens een fiets. Daar komt de bus. Kamal pakt zijn abonnement.

Net als Kamal wil instappen, wordt er getoeterd. Kamal kijkt om. De rode sportauto staat voor de bus geparkeerd. De chauffeur zwaait naar hem. 'Kom, ik breng je naar huis', roept hij. Kamal weet niet wat hij moet doen. Hij kent die man helemaal niet. Maar in zo'n mooie auto rijden, dat lijkt hem wel wat.

'Nou, wat doe je?', vraagt de buschauffeur. 'Stap je nog in of niet?' 'Nee, ik ga liever met mijn vriend mee', zegt Kamal. 'Dat kan ik me voorstellen', zegt de buschauffeur. Hij doet de deuren van de bus dicht en rijdt weg. Kamal loopt naar de rode sportauto toe.

Naar het strand

‘Wat een gave auto’, zegt Kamal.

De man in de sportauto knikt. ‘Dat vind ik ook’, zegt hij.

‘Is het niet koud met dat open dak?’, vraagt Kamal.

‘Stap maar in’, zegt de man. ‘Dan kom je het vanzelf te weten.’

Kamal doet de deur van de auto open en stapt in.

De stoel is lekker zacht. Hij zakt erin weg.

‘Wat zit je laag in deze auto’, zegt Kamal.

‘Ja, dat is altijd zo met sportauto’s’, zegt de man.

Hij kijkt Kamal lang aan. Dan lacht hij even.

‘Doe je veiligheidsgordel om’, zegt hij. ‘We gaan rijden.’

De man geeft gas. De banden van de auto piepen.

Ze rijden hard weg. Kamal wordt tegen de stoel aangedrukt.

Wat voelt dat goed! Het lijkt wel alsof hij in een raceauto zit.

De sportauto rijdt de straat uit, naar de rotonde.

Daar gaan ze de snelweg op.
De man geeft nu nog meer gas. De auto gaat heel hard.
Ze rijden alle andere auto's voorbij.

‘En, is het open dak te koud voor je?’
De man kijkt naar Kamal.
Die kijkt verbaasd. ‘Nee, helemaal niet’, zegt hij.
‘Ik vind het juist cool, zo. Die wind langs je hoofd.
Je hebt het gevoel dat je vliegt.’
De man lacht. ‘We vliegen nog verder’, zegt hij.

Kamal doet even zijn ogen dicht.
Dit is pas leven. Zo voelt hij zich echt goed.
Veel beter dan op school, of thuis.
Thuis?
‘Je weet helemaal niet waar ik woon’, zegt Kamal.
De man schudt zijn hoofd.
‘Maakt niet uit’, zegt hij. ‘We gaan eerst naar de zee kijken. Daarna breng ik je naar huis.’

Sam

De auto stopt. Ze zijn bij het strand.

Op het strand is het rustig.

Er lopen een paar mensen met honden.

Verder is er niemand.

‘Gaan we het strand op?’, vraagt Kamal.

‘Nee’, antwoordt de man. ‘Het is veel leuker in de auto.’

Dat vindt Kamal ook. Hij blijft zitten.

‘Ik zal me even voorstellen. Ik heet Sam.’

De man geeft Kamal een hand.

‘Ik heet Kamal’, zegt Kamal.

‘Hoe oud ben je, Kamal?’, vraagt Sam.

‘Veertien’, zegt Kamal.

‘Je ziet er ouder uit’, zegt Sam. ‘Je lijkt wel zeventien.’

Kamal lacht trots.

‘Iedereen denkt dat ik ouder ben’, zegt hij.

‘Dat komt door die stevige armen.’

Sam knijpt even in Kamals bovenarmen.

Hij lacht. Kamal lacht ook.

‘Doe je veel aan sport?’, vraagt Sam.

Kamal schudt zijn hoofd.

‘Nee’, zegt hij somber.

‘Ik wil graag op fitness. Maar dat mag niet van mijn ouders. Ze vinden het te duur.’

‘Ik heb een sportschool’, zegt Sam.

‘Waarom kom je niet eens kijken. De eerste keer kost het niets.

En misschien zijn de volgende keren ook wel gratis.’

‘Dat lijkt me heel leuk’, zegt Kamal. ‘Waar is die sportschool?’

‘In Amsterdam’, zegt Sam.

Kamal moet lachen. ‘Amsterdam is erg groot’, zegt hij.

‘Kom, ik breng je naar huis’, zegt Sam dan.

‘Vertel maar waar je woont.’

Sam laat de motor loeien.

Dan rijdt hij met piepende banden weg.